No. 60. 1843.

VLISSINGSCHE COURANT.

Vrijdag 19 Mei.

De uitgave dezer Courant geschiedt geregeld driemaal per week. De prijs van het abonnement is voor drie maanden f. 2,25, en franco per post f 2,50. Advertentien worden geplaatst à 20 Ct. de regel, uitgezonderd Huwelijks-, Geboorte- en Doodbekendmakingen, waarvan de prijs van 1 tot 6 regels f. 1,20 is, en voor elke regel daarboven 20 Ct., behalve 55 Ct. zegelregt voor iedere plaatsing. Men abonneert zich bij alle Boekhandelaren en Postdirecteuren in het Rijk. Brieven franco.

NIEUWSTIJDINGEN.

ITALIE.

— Aan een onlangs uitgekomen statistiek werk ontleenen wij de volgende opgaven omtrent het gezamenlijk getal der volken, welke de Italiaansche taal spreken, voor het jaar 1842: Italiaansch Tyrol 46,000 zielen; het Italiaansch gedeelte van Illyrië, Croatië en langs de kusten 494,000; het Lombardijsch–Venetiaansch koningrijk 4,575,695, waarvan 2,538,695 op Lombardijë en 2,037,000 op Venetië komen; Italiaansch Zwitzerland 126,000; Sardinië 4,650,368 waarvan op Savoije 554,137, op Genua 674,988, op Piemont 2,896,610, en op het eiland Sardinië 524,633 komen; Monaco 6000; Parma, Piocenza en Guastalla 465,673; Modena met Massa en Carrara 474,524; Lucca 168,198; de Pausselijke staten 2,732,436; de republiek San Marino 7600; Toscana met Piombino en het eiland Elba 1,481,079; Napels en Sicilië 7,975,850, waarvan 6,145,291 op Napels en 1,830,559 op Sicilië komen; Corsica (aan Frankrijk behoorende) 207,889; Malta, Gozzo en Comino (aan Engeland toebehoorende) 153,000. In het geheel 23,988,312 bewoners, welke de Italiaansche taal spreken.

DUITSCHLAND.

HAMBURG, den 12. Mei. Het blijk van erkentenis, dat ingevolge het besluit van ons bewind, aan Vorsten, Regeringen, Volken en Staten toegezonden zal worden, ter zake van de ter gelegenheid van den brand verleende ondersteuning, zal bestaan in een geschrift, besloten in eene doos, vervaardigd van eikenhout van het afgebrande raadhuis en versierd met metaal der klokken van de vernielde kerken. Aan bijzondere personen en commissien die zich beijverd hebben, om bijdragen voor de slagtoffers van den brand te verzamelen, zullen groote medailles, uit hetzelve metaal vervaardigd, worden uitgereikt, en aan allen, die van elders persoonlijk toegesneld zijn, ten einde tijdens den brand hulp te verleenen, zullen kleinere medailles worden geschonken, om aan een lint op de borst te dragen.

BERLIJN, 12. Mei. Wij hebben berigten uit Kairo (Egijpte) van den 12. April, nopens de reis van prins *Albert van Pruissen.* De togt naar den 2. waterval, waartoe men gewoonlijk een paar maanden gebruikt, heeft hij in 32 dagen afgelegd. Men schrijft van daar: « De prins, die overal met onderscheiding wordt ontvangen, heeft Zondag de godsdienst in de Koptische Kerk bijgewoond, die veel overeenkomst heeft met de Godsdienst der Christelijke Kerk in de eerste eeuw, en gisteren de School bezocht van den Engelschen Zendeling *Lieder*, een geboren Pruis, die 500 Koptische kinderen kosteloos onderwijs geeft in de bijna vervallene, doch door den ijver van den heer *Lieder* weder opgewekte Koptische taal, en in andere vakken der Europesche beschaving. De prins heeft de moskeën en de tuinen van Schubra en Roda, de Obelisque van Heliopolis, de Pijramiden van Ghizeh en Sakkara, het Kolossus beeld van Sesostris te Mitrahenne, bij de ruïnen van den beroemden tempel van Phtak, op de plaats van het oude Memphis, in begeleiding van professor *Lepsius*, bezocht.

« De prins heeft gisteren voor zijn vertrek eenige Duitsche geleerden hij zich ontvangen als prof. *Lepsius*, Dr. *Abeken*, Dr. *Koch*, Dr. *Pruner*, enz. Het talrijk gevolg van den prins maakte eene schoone karavane uit van 50 kameelen. De prins bereed een fraai opgetoomde drommedaris van *Mehemed-Ali*, en was niet weinig verheugd over de ongewone beweging van zijn Oostersch rijdier. Z. K. H. is over Suez naar Sijriën vertrokken, en zal eenigen tijd te Jeruzalem doorbrengen.

« In den nacht van den 9. op den 10. April zijn de tenten van de Pruissische reizigers bij Sakkara door eene gewapende rooversbende overvallen. Een gedeelte der reizigers bevond zich te Kaïro. Terwijl men gerust in de slaap was, stortte plotseling, bij het ondergaan van de maan, de groote tent, in welke 3 leden der expeditie sliepen, over hen te zamen, de gewone wijze van aanval der Beduinen, daar zij de touwen der tenten afsnijden, om van de daardoor ontstane verwarring gebruik te maken, om goederen te rooven. Te gelijker tijd vielen eenige geweerschoten; en toen de reizigers zich onder uit de tent werkten, zagen zij 15 à 20 roovers, die kisten wegsleepten, terwijl andere vuurden. Daar de meeste wapenen in de groote tent lagen, kon men de bedienden niet tijdig genoeg wapenen. Deze ontvingen eenige slagen, doch niemand was gewond. De kisten, welke de roovers mede namen, bevatten kleederen, eenige dagboeken en papieren. De Pruissische Consul, de heer *van Wagener*, heeft klagten over deze rooverij aan den gouverneur, *Scherif-pacha*, gedaan."

ENGELAND.

— Onder dagteekening van dd. 11. dezer berigt men omtrent den toestand van den ingenieur *Brunel* hetgeen volgt: *Brunel's* gezondheid wordt van dag tot dag beter, en hij is weder in staat om voedsel te nuttigen, maar tot nog toe is er weinig hoop om den halven souverein, die hem in den keel geraakt is, naar buiten te brengen; dit muntstuk zit nog altijd in de luchtpijp vast.

— Uit het testament van den Heer *Arkwright*, onlangs in den ouderdom van 86 jaren overleden, blijkt dat hij aan ieder zijner vijf zonen [illegible] (f 18,000,000); en [illegible] zijnen oudsten zoon 40,000 p. st. rente in grondeigendommen, heeft nagelaten. Onder zijne een en vijftig kleinkinderen en achterkleinkinderen, heeft hij 700,000 p. st. verdeeld, zoo dat ieder hunner ongeveer 14,000 p. st. (f 168,000) ontvangen heeft. De geheele nalatenschap bedraagt meer dan 150 millioen guldens. Ook de dochters van den Heer *Arkwright*, waarvan er eene gehuwd is met den vice-kanselier, Sir *James Wigram*, en aan welke hij allen eenen rijken bruidschat geschonken had, heeft hij in zijn testament niet vergeten.

FRANKRIJK.

PARIJS, den 14. Mei. Het verbranden van den schouwburg te Havre is hoogstwaarschijnlijk het gevolg van moedwillige brandstichting geweest. Onder de te dezer gearresteerde personen bevindt zich een kapper, die, zoo men zegt, zich aldus zou hebben willen wreken, van zich de betrekking van tooneel-kapper te hebben zien weigeren.

— Men zegt dat Koning *Lodewijk-Philips* zich eerstdaags, lang den spoorweg, naar zijn kasteel van Bizy zal begeven; dit zal de eerste maal zijn dat hij per spoorweg zal reizen.

— Alhoewel er steeds met onvermoeden ijver aan de fortificatien van Parijs wordt gearbeid, zullen er nog verscheidene jaren en millioenen franks mede gemoeid zijn, eer dezelve voltooid zijn. Echter is er één bijna gereed, namelijk, het fort *Charenton*; slechts de grachten en een gedeelte van het glacis moeten nog voltooid worden.

— Den laatsten der vorige maand zijn te Versailles de Zalen der Kruistogten voor het eerst voor het publiek geopend. Zij bevatten alle oudadelijke wapens van die geslachten, wier voorvaderen in de kruistogten hebben gestreden. De groote, geschilderde wapens vormen in deze zalen, die op zijn middeleeuwsch versierd zijn, een soort van gouden boek des ouden [illegible] deren. De aandrang van sollicitanten om eene plaats voor hunne wapens in deze zalen is zeer groot en heeft reeds tot menige gewenschte toenadering geleid die in en buiten het slot zigtbaar zijn. Van dit Versailles en deszelfs balzaal ging de eerste revolutie uit tegen het goddelijk regt en den adel door geboorte, en naar den eeuwigen loop der natuur en van de geschiedenis eindigt zij juist daar met de heraldische zalen der kruistogten en de oude koninklijke leliën.

— Verschillende rivieren in het zuiden van Frankrijk zijn buiten hare oevers getreden. Te Montpellier is de Orb zoo hoog gestegen als in het noodlottig jaar 1825, en heeft de geheele vlakte tot aan de zeekust overstroomd, terwijl te Beziers de bogen der nieuwe brug zijn weggespoeld.

— Bij de eerste voorstelling der « Burggraven," die nogthans eene zeer bescheiden plaats op het théatre français innemen en te Marseille uitgefloten zijn, werd *Victor Hugo* door een vriend om eene plaats op den vierden of vijfden rang verzocht. « Onmogelijk, mijn waarde, antwoordde de dichter, ik ben van *verschillende vorsten en prinsen* om zoodanige plaatsen verzocht, en heb ze moeten weigeren." Echt Fransche wind!

NEDERLANDEN.

'S GRAVENHAGE, den 15. Mei. Heden middag, ten 12 ure, hadden zich vele aanzienlijke personen, zoowel heeren als dames, aan het strand voor het Badhuis vereenigd. Er was, even als vroeger, een wedren tusschen paarden van Z. K. H. Prins *Alexander* en Sir *Alexander Malet*, secretaris van de Britsche Legatie alhier, bepaald. Ditmaal is de Heer *Malet* overwinnaar gebleven. Zoowel de Prins als de Legatie–secretaris bereden zelven, als jokkeys gekleed, hunne paarden. De afstand, dien de Prins moest afleggen, beliep 2800 Ned. ellen, terwijl het rid van den heer *Malet* bedroeg 3200 Ned. ellen, omdat de last, die het paard van den Prins te dragen had, zwaarder was dan die van dat van den Heer *Malet*. De Prins was, aan den eindpaal gekomen, slechts weinige ellen achter. Daarna is er nog eene weddingschap door eenige voorname personen gehouden, waaraan de Prinsen *Alexander* en *Hendrik* alsmede deel namen, en waarbij de Prins *Alexander* de overwinning met glans behaald heeft.

— Vermits er thans weder behoefte aan manschappen voor Zr. Ms. zeedienst begint te ontstaan, is de vrijwillige overgang van miliciens bij de marine, welke tot nader orde was gesloten, bij dispositie van het Departement van Oorlog, van den 19. April ll., wederom geopend geworden.

— De Officieren van het reserve bat. des 9. reg. Inf. hebben aan hunnen voormaligen bataillons–kommandant, den heer luitenant–kolonel *van Tol*, tot aandenken geschonken, eenen fraaijen zilveren cigaren koker, benevens een gouden cigaren pijpje, ten einde daardoor eenen blijk van erkentenis te geven aan een Chef, wien zij allen hoogachten, uithoofde van de schitterende hoedanigheden die Zijn H. E. Gestr. kenschetsten.

— Tot Officier van gezondheid aan boord van de on-[illegible]

« « *Vermeulen*, « « [illegible].
« « *Muller*, « « Pyl.
« « *Loo jes*, op de Hippomenes.
3 « *van Stokkum*, op de Boreas.
« « *Krake*, op het wachtschip te Vlissingen.
« « *Slieker*; op het wachtschip te Hellevoetsluis.

HELDER, den 15. Mei. Heden morgen is uit de Middellandsche zee ter reede alhier aangekomen Zr. Ms. fregat Jason, kommandant kapitein ter zee *van der Plaat*. Naar men verneemt zal het voorschreven fregat zich vereenigen met het exercitie eskader, dat bestemd is om in de aanstaande Zomermaanden eene Kruistogt in de Noord–Zee te doen.

— Te Texel is gearriveerd Z. M. korvet Castor, Kapt. Lt. ten zee *F. A. Söhngen*, komende van Curaçao, hebbende 48 dagen reis.

MIDDELBURG, den 17. Mei. De heer docter *Mensert* oculist van Z. M. den Koning en practiserend oog-arts te Amsterdam, zich thans in Zeeland bevindende, en, volgens zijne gemaakte bepalingen, den 20. dezer alhier verwacht wordende, zal Zaturdag, Zondag en Maandag aanstaande deszelfs verblijf houden in het *Nederlandsch Logement* in de ab.lij. Hij wenscht door deze daarin belangstellenden hiervan kennis te geven, en zal niet alleen diegenen, welke hem verlangen te consuleren, en alle verdere aanvragen, aan gemeld logement afwachten, maar het zal ook den armen cataract–blinden vrijstaan, om zich, voorzien van de noodige bewijzen van onvermogen, deze gelegenheid ten nutte te kunnen maken.

— Men leest in den *Messager de Gand*:

Er heeft gisteren in een estaminet alhier eene van die grappen plaats gehad, die dikwerf ten laatsten bij de correctionnele politie hare ontknooping erlangen: twee personen zaten in dat estaminet te drinken; de een zeide tot den anderen: *Jan*, ge hebt een neus, die de plaats in een kabinet van natuurlijke historie overwaardig is; ik zou Maar, mits ik er rustig bezitter van blijf tot aan mijn dood? — Dat zij zoo; maar ge zult mij toch wel eventjes toestaan uw neus te merken, want men zou er mij een kunnen leveren van een dagelijkschen vorm, *en gy*, hebt er een stevigen. — De pretmaker vraagt een mes en trekt op de plaats van het gezigt waar de neus het digste, is eene loodregte lijn, die de voorgewende verkooper immer als een gedenkstuk van de vreemde historie zal behouden. Indien deze zaak in regten wordt vervolgd, zal de ongelukkige neus een authentiek stuk van overtuiging worden.

GEMENGDE BERIGTEN.

Er is uit Siberie eene vaas op weg naar Petersburg, wegende 46,800 pond, en wordende door 186 paarden voortgetrokken. -- Te Brussel heeft in den nacht van den 11. op den 12. door de gendarmerie eene algemeene jagt in de voorsteden plaats gehad, welke de arrestatie van vele personen heeft ten gevolge gehad. -- Het proefblad van een nieuw dagblad, de Onafhankelijke, is te Amsterdam in het licht verschenen. -- In Engeland zal den 28 Mei eene collecte worden gedaan tot voortplanting van 't Engelsche christendom in 't hemelsch rijk. -- De oorzaak der waterberoering te Blokzijl is gelegen in eene ton ongebluschte kalk gebezigd om op eens veel visch te vangen. -- De Asser kermis is afgeschaft. -- Aangeboden waterweegkundige kamergemakken. (H. B.) — Item een huis in Gooiland met blanke muisjes. (Ibid.) -- Te Amsterdam wordt de huwelijksduivel vertoond. -- Te Groningen zijn nieuwe glazen-wasschers uitgevonden. -- Te Groningen is te zien eene kleine Duitsch Dame, van verbazende dikte en zwaarte. -- Eindelijk is een Duitsche wijsgeer er achter gekomen, wat de liefde is. In een zijner jongste werken beschrijft hij die als volgt: « De liefde is de idealiteit der « realiteit van een deel der totaliteit van het eindeloos zijn, « verbonden met de cupiditeit en carniteit tusschen Mij en U; « want Ik en Gij is Hij." Dat is de liefde, lezers en lezeressen. -- In het museum van het natuurkundig gezelschap te Manchester wordt de schedel bewaard van een, in het jaar 1822 gestorven paard, hetwelk 62 jaren oud was geworden. Het had gediend tot het trekken van schepen in eene der vaarten van Manchester. -- Er is eene nieuwe kook-, bak-, braad- en stoof-machine uitgevonden, ter bevordering van spaarzaamheid, zindelijkheid en gemakkelijkheid. -- Men houdt zich, naar men zegt, bezig met de grondsteenlegging van 7 monumenten voor gekken. -- Een weduwenaar doet een aanleg tot hertrouw. Hij verlangt eene vrijster of weduwe. Gelieve kieschheid over te slaan, de stiptste geheimhouding is No. 1. (H. B.)

MENGELINGEN.

Tooneelen uit Hindostan.

2.

De Mussulah Barken.

Op het oogenblik, dat wij het anker wilden werpen, verschenen plotseling twee Catamarans op het dek, tot groote verbazing van allen, die deze soort van menschen nog niet gezien hadden, doch tot groote vreugde der inwoners van Madras, die door hen brieven hoopten te ontvangen. De beide mannen, waarvan ik spreek, waren nagenoeg naakt, met uitzondering van een hoed van palmbladeren, in welke zij hunne depêches hadden. Zij waren ten minste zes

Eng. mijlen van den oever verwijderd en hadden dezen afstand afgelegd op een enkel stuk hout en met behulp van een enkelen riem. Hiermede trotseerden zij de vreeselijke branding, die zich meer dan twee mijlen van den oever uitstrekt. Is het wel te verwonderen, dat een schipper, die deze zeldzame wezens voor het eerst zag, in zijn journaal de zonderlinge aanteekening schreef: « Deze namiddag te een ure, heb ik voor de hoofdstad van Coromandel twee duivels gezien, die op de oppervlakte der zee met stokken speelden. God geve, dat het geen kwaad voorteeken zij." Hoe kan men zich ook met mogelijkheid voorstellen, dat menschen zich op zulk een vaartuig zoo ver wagen, golven als bergen en, zonder eenige bescherming, de vreeselijke haaijen trotseren zullen, die op deze kust in menigte voorhanden zijn? Hunne vermetelheid schijnt deze monsters des afgronds eerbied in te boezemen. Twintig malen ziet men hen door de branding van hunne plank geworpen, doch dezelve ook even zoo vele malen weder grijpen; en maar zelden wordt een Catamaran door deze vraatzuchtige dieren gegrepen, terwijl de Europeanen, die zich onvoorzigtig in hunne nabijheid wagen, gewis door hen verslonden worden.

De Catamaran nam zijn bladerenhoed af, gaf zijne brieven over en nadat hij ons gezegd had, dat onze komst in het fort aangekondigd en twee Musulah barken afgezonden waren, om de passagiers naar den wal te brengen, stortte hij zich aanstonds weder in zee, als kon hij zich niet spoedig genoeg aan onze nieuwsgierige blikken onttrekken en in zijn geliefkoosd element, de zee komen. Onze goederen waren spoedig gepakt en eer de barken bij het schip waren, stonden wij allen op het dek, op hare aankomst te wachten.

Deze barken, van eene geheel bijzondere bouworde, zijn alleen in staat, om zulk eene zee wederstand te bieden. Uit boomschors zamengesteld, glijden zij over de oppervlakte van het water en geven mede bij den aandrang der golven, zonder gevaar te loopen van te breken. Hare acht voet hooge zijden zijn voorzien van banken, op welke twaalf à veertien roeijers plaats hebben; de Europesche passagiers echter worden verzocht, om met hunne pakkaadje op den bodem der bark plaats te nemen en in geen geval op te staan. Toen men ons dezen maatregel van voorzigtigheid ingescherpt had, voeren wij naar Madras.

Aldra bereikten wij de branding; geene taal is in staat onzen angst uit te drukken. Nu eens verhieven ons de golven tot eene duizeling wekkende hoogte, dan weder wierpen zij ons met eene snelheid, die ons den adem benam, in den afgrond, terwijl ieder oogenblik eene baar als een berg, op wier top soms een Catamaran zweefde, ons dreigde te verslinden. Overigens is elke bark steeds omringd door eenige Catamarans, die, ingeval van een ongeluk, de passagiers te hulp komen en daarvoor telkens met eene zilveren medaille beloond worden. De woedende branding, die ons allen in bestendige angst hield, had echter eene geheel andere uitwerking op een jong, bevallig meisje, dat naar hare ouders in Indie op reis was. Het gevaar scheen haar genoegen te doen en lagchend beschouwde zij het ernstig tooneel, dat ons allen deed beven. Een jonge officier, haar verloofde, was verrukt over dit bewijs van moed, en hielp haar op eene bank klimmen, hoezeer ook de roeijers hem dit ontriedden. Juist wierp... Een kreet van ontzetting werd gehoord, doch wij konden haar niet helpen. De jonge OSBORNE stond op en zag oplettend in zee — er was geen spoor van het arme meisje te zien. Toen sloeg hij zijne oogen ten hemel en stortte zich in de golven. Onze stoische roeijers roeiden verder, zonder zich te bekommeren over het voorgevallene, en zij deden wel daaraan; want, zoo als ik later vernam, hadden zij eene seconde opgehouden, zoo waren wij allen verloren geweest.

Eindelijk voelden wij een hevigen stoot; de Indiërs sprongen aan wal en twee minuten later stonden wij allen op het land. Maar ook het meisje vonden wij hier; zij was gered door een Catamaran, die reeds met zes reddingsmedailles versierd was.

De jonge officier was een prooi der haaijen geworden.

De naamlooze Brief.

Een klein ventje van ongeveer vijftig jaren, droog en zoo regt als een populier, treedt voor de balie der correctioneele regtbank om zijne verklaring af te leggen, over eene aanklagte van mishandeling, die hij tegen den heer MERLIER heeft ingebragt. « Mijne Heeren zeide hij, zie daar hoe de zaak zich heeft toegedragen: Mijnheer MERLIER bewoont met mij hetzelfde huis, en is met de linkerhand op het raadhuis van het 13e arrondissement, gehuwd met eene bruineerster, die niet kwaad zou doen haar haar ook eens te bruineren, want zij is zoo rossig als eene jonge vos. Maar dit doet ook niets ter zake!... Ik moet u zeggen, dat Juffrouw*** alias MERLIER, den voornaam van HIPPOLYTUS draagt. Hebt gij nu ooit eene vrouw gezien die HIPPOLYTUS heet? Ik ben zeventien jaar klerk op een stadhuis geweest, Mijne Heeren, en ik heb nog nooit eene jufvrouw HIPPOLYTUS gezien. De kleine jongen van den verwer over onze deur, heet wel HIPPOLYTUS, en de jongen uit het koffijhuis...... maar eene vrouw! Doch het doet ook niets ter zake, laat ik voortgaan: Dit scheen mij dus zoo zonderling toe, dat ik haar altijd aanzag, als zij voorbij kwam om mij te overtuigen of het welligt geen manspersoon in vrouwenkleêren was. Het schijnt, dat jufvrouw HIPPOLYTUS zich heeft ingebeeld dat ik haar begluurde, en dat zij hierover met den heer MERLIER gesproken heeft, want die mijnheer is jaloersch op mij geworden en heeft mij herhaaldelijk gestompt en op onderscheidene plaatsen geschopt.

De President. Zijt gij door deze mishandeling gewond geworden?

De Aanklager. Ik was eenigzins stram in de lendenen en ben acht dagen te bed gebleven.... maar wat het gedrag van MERLIER nog onverschoonbaarder maakt, is, dat dit alles met voorbedachten rade is geschied, want, om u dit te bewijzen, Mijne Heeren, heb ik een' naamlooze brief medegebragt, dien hij mij geschreven heeft, en dien ik u verzoek te mogen voorlezen.

[*De voorzitter knikt toestemmend. De aanklager leest:*]

« Mijnheer BÉNOT,"

« Ik heb noch te veel noch te weinig geduld. Ik weet dat gij HIPPOLYTUS begluurt. Als het u nog eens gebeurt, dat gij haar met uwe bonsing-oogen aanziet, dan waarschouw ik u, Mijnheer BÉNOT, dat gij met mij te doen zult hebben, en dan zal ik u zoodanig afrossen dat u de lust tot kijken vergaan zal. Gij zijt een oude zot mijnheer BÉNOT.

(*geteekend*) BAPTISTE MERLIER."

De President. Gij zeidet dat het een naamlooze brief was.

De Aanklager. Wel zeker, en een blijk dat de brief wel van hem is, hij heeft dien met zijne beide namen onderteekend.

De President. Als hij geteekend heeft, hoe kan het dan een naamlooze brief zijn?

De Aanklager. Hoe? Is dat geen naamlooze brief, zulk verfoeijelijk geschrift, waarin hij zegt, dat ik een zot ben, dat ik bunsing-oogen heb en dat hij mij zal afrossen? Kunt gij iets bedenken, dat meer naamloos is dan zulk een bedreiging? Die brief is zoo naamloos, dat hij mij van schrik doet verstijven.

Dit zeggende, sloeg de heer BÉNOT, te midden van het uitbundig gelach der aanhoorders, waarin zelfs de achtbare leden der Regtbank deelden, met zulk eene kracht op den brief, welken hij in zijne linkerhand hield, alsof hij dien met geweld van naamloosheid wilde overtuigen.

De beschuldigde bragt voor zijne verontschuldiging in, dat de heer BÉNOT onbetamelijke uitdrukkingen jegens Mej. HIPPOLYTUS gebezigd en haar verleidende voorstellen gedaan had; dat hij zelf alzoo, den heer BÉNOT tegenkomende, hem eenige verwijtingen had gezegd, waarop de heer BÉNOT door scheldwoorden geantwoord had, waardoor hij, in drift geraakt was en een' stoot tegen den borst van het manneken had toegebragt, maar nog slechts een' kleinen, naauwelijks voelbaren stoot.

Bij gebrek van getuigen van het voorval, en aangezien de heer BÉNOT, tot de beleediging aanleiding gegeven had, wordt de heer MERLIER van de tegen hem ingebragte aanklagt vrijgesproken en de heer BÉNOT in de kosten verwezen.

(*Gaz. des. Trib.*)

Wettelijke bi- of trigamie.

Of men in Ierland, weduwenaar zynde en de tante zyner overledene Vrouw huwende, straffeloos nog eene Vrouw op den koop toe kan nemen?

Ziedaar eene vraag, die, hoe zonderling dezelve ook moge luiden, onlangs voor het hof van assises van Tullamore, in Ierland, in vollen ernst is behandeld geworden. Aan de *Gazette des Tribunaux* ontleenen wij de volgende bijzonderheden daaromtrent:

"Zekere MADDEN trouwt in 1827 met MARY DUNCAN; MARY DUNCAN komt in 1840 te overlijden, en MADDEN gaat kort daarna een tweede huwelijk aan met ANNA MUHLER, eene tante zijner overledene vrouw. In 1842 verlaat hij deze en gaat een derde huwelijk aan met een jong, mooi modemaakstertje. Deze vernemende, hoe schandelijk zij bedrogen is, levert hare klagt in bij het geregt en eischt de vernietiging van haar huwelijk. Sommigen beweren zelfs, dat zijne eerste vrouw ook nog in leven zoude zijn en dat de beschuldiging alzoo over trigamie moest loopen.

De Heer BRADY, advokaat van den beschuldigde, eischt de onmiddelijke in vrijheidstelling van zijn' cliënt, ook zonder uitspraak van den jury.

« Mijn cliënt, zegt hij, is niet schuldig aan bigamie, veel minder aan trigamie. Zijne eerste vrouw is dood, goed en behoorlijk dood, of ten minste men bewijst niet, dat zij in het leven is. De tweede, ANNA MUHLER, is bij geene mogelijkheid als wettige echtgenoot te beschouwen; zij was eene tante van MADDEN, wel is waar slechts door aanhuwelijking, maar de wet, die de verboden graden bepaald, heeft geen onderscheid gemaakt tusschen de bloedverwantschap en de zwagerschap. Bovendien, zoo bestaat er nog eene reden van nietigheid. MADDEN en ANNA MUHLER zijn Roomsch-Katholijken. Zij zijn getrouwd geworden door den beruchten WILLIAM CROTTY, voormalig Katholijk priester hier te lande, die Presbyteriaansch geestelijke geworden was. Deze heeft hen getrouwd overeenkomstig de vormen van het Presbyterianismus en niet volgens de plegtigheden door de Anglicaansche kerk geëischt. Het zoogenaamde huwelijk is derhalve nul en van geene waarde, en de eischeresse, de zoogenaamde derde vrouw, is en blijft de ware en eenige echtgenoot van MADDEN."

De Heeren CORBATLIS en HAIJES, advokaten van de eischeresse, de derde vrouw, beweren in de eerste plaats de deugdelijkheid van het Presbyteriaansche huwelijk, en voorts, dat ANNA MUHLER niet de tante van MADDEN, maar die van zijne eerste vrouw zijnde, de zwagerschap met den dood dier eerste vrouw een einde had genomen, zoodat er geene reden meer bestond, die het aangaan van een huwelijk tusschen MADDEN en ANNA MUHLER verhinderde, en al hadde de gewezen zwagerschap ook eenige reden tot verhindering kunnen opleveren, zoo was deze niet sterk genoeg, om immer eene nietig-verklaring ten gevolge te kunnen hebben.

De regter BURTON, zonder zich te storen aan het argument, uit het verschil van religie getrokken, een argument waarover ook slechts een consistoriaal hof bevoegd geweest zou zijn te oordeelen, heeft beslist, dat het huwelijk tusschen MADDEN en ANNA MUHLER aangegaan zijnde geweest binnen den, bij de wet verboden graad, MADDEN zich voor het minst op zijne goede trouw konde beroepen, en dat de actie, ter zake van bigamie, niet ontvankelijk kon zijn, zoo lang de deugdelijkheid of nietigheid van het huwelijk van MADDEN met ANNA MUHLER niet door eenen bevoegden regter verklaard zou wezen.

Nieuw uitgekomen Boeken.

Christus in den mensch en in de menschheid, het wezen van het innerlijke christendom door W. Muurling f 0.50
Jezus Christus en die gekruisigd, onze kracht om te volharden in de waarheid en in de liefde, die uit God zijn. Tweetal leerredenen, uitgetrokken te Groningen, den 26. Februarij en 19. Maart 1843 door L. G. Pareau « 0.50
Plegtige verklaring, afgelegd door een aantal leden der Hervormde gemeente in Nederland « 0.40
Kort begrip der Christelijke religie voor hen, die zich willen begeven aan 's Heeren Heilig Avondmaal, met voorbereidselen en schriftuurplaatsen vermeerderd 16e druk
De merkwaardigste Bijbelgeschiedenissen, in vragen en antwoorden, voor jonge kinderen, door H. Wester, 26ste druk « 0.10
Het uur zijner openbare belijdenis van het Evangelie, het onvergetelijkste uur uit het leven van den Christen; leerrede over Joh. I. vs. 40 door C. N. de Graaff « 0.30
Leerrede voor Johannes 15 vs. 5b, van P. J. Resteo « 0.15
T. van Duinen, Letter en Geest. Eenvoudige verklaring en ontwikkeling van eenige Bijbelplaatsen, die dikwijls, vooral in dezen tijd, worden misbruikt « 0.60
Eene stem uit het hart, naar aanleiding van het geschrift der Heeren van Hogendorp, c. s., aan de Hervormde gemeente in Nederland, door een lidmaat der gemeente « 0.125
Geschiedenis der godsdiensten, benevens derzelver leerstelsels, feesten en plegtigheden, bij alle volkeren der aarde, van de schepping tot op den tegenwoordigen tijd. In twee afleveringen 1e aflevering « 1.50
Mr. H. O. Feith. Aan de Hervormde gemeente in Nederland « 0.30
Nog een woord over de zoogenaamde Groninger school « 0.30
Wat willen eigenlijk de zeven Haagsche Heeren? Door een predikant bij de Hervormde gemeente « 0.40
Aan de schrijvers van de opwekking: Aan de Hervormde gemeente in Nederland « 0.15
Adres aan het gezond verstand, betreffende geloof, kerkleer, hooger en lager onderwijs enz. « 0.45
Gesprek van eenen geheimen zendeling van de orde der Jezuiten, met zijnen leerling over de zeven Wijzen van Nederland « 0.55
Aandoeningen en gedachten, opgekomen bij de lezing van het geschrift: Aan de hervormde gemeente in Nederland « 0.20
Een woord tot bemoediging aan de Groninger Theologische Professoren, Predikanten en studenten, en verder aan de Hervormde gemeenten « 0.10
W. H. Warnsinck, Bz. Aan mijne geloofsgenooten « 0.20
Herinneringen aan de Hervormingsdag « 0.40
Stemmen uit de zwarte kerk, gerigt tegen den Katholiek (Tijdschrift) en verdere voorstanders van het Pausdom « 0.55
Bezwaren en gevaren, ontstaande uit de gemengde huwelijken van Protestanten en Roomschgezinden, tot waarschuwing van eenvoudigen, duidelijk en naar waarheid voorgesteld « 0.60
Der Joden regt op het medelijden der Christenen, ten voordeele van de verspreiding der waarheid onder Israël « 0.20
Pater Ammann. Opent de oogen gij kloosterverdedigers, of blikken in de afgrond der kloosterlijke verdorvenheid 2e druk « 0.60

BLADVULLING.

Als een voorspook der poëtische harmonien van Ds. VAN SCHAICK merken wij de volgende regels aan, voorkomende in de Drentsche Courant van ll. Vrijdag, No. 38.

« 't Was nacht; toen de schoonste Harmonij muzijk in onze ooren drong: een' levenskreet, terwijl de kerkklok tien uren sloeg.... God had ons een' Dochter geschonken!"

Dwingeloo, 8. 5. 43.
Cs. VAN SCHAICK.
J. M. VAN SCHAICK.
Geb. VAN DE KAMP.

ADVERTENTIEN.

ZEETIJDINGEN.

VLISSINGEN, den 18. Mei. Sedert den 16. dezer zijn albier ter reede gekomen.

Voor Antwerpen bestemd:

Trevenner, J. Jorgensen, Bornholm, rogge; Norma, N. J. Brandhering, Dantzich, Carl Edward, F. Friedrichsen, Christiaansand, beide hout; Margaretha, J. Lund, Pillau, rogge; der Comete, J. A. Lindeman, Aalburg, garst; Gordon, J. Horn, New-Castle, stukgoed; Industrie, J. Ulfers, Memel, hout; Franke Maria, J. Aries, Carolinienseel, haver; Freundschaft, J. O. Arians, Neubarlingesiel; Pauline, F. J. Pauls, Carolinienseel, beide haver.

Voor Gend bestemd:

Amphrodite, J. F. Dannevig; Noorwegen, die frau Catharina, H. N. Krule, Memel, beide hout; die Venus, A. Muhlmann, Udewalle, haver.

Van Antwerpen zijn de Schelde afgekomen en van deze reede naar zee gezeild.

Experiment, C. Rentersen, Sibourne, Christina, H. Lucht, Avontuur, The Ceres, F. Blanchard, New-York, The Gipsey, J. Dansey, New-Castle, Anna Elisabeth, J. Paulsen, New-Castle, alle ballast.

MIDDENPRIJZEN

van de volgende Artikelen te MIDDELBURG,

18 Mei 1843.

De Nederlandsche mudde.			De Nederlandsche mudde.		
2 J. Zeeuwsche dito	f	.	Boekweit	f	.
1 J. dito	«	.	Winter Garst	«	4.70
N. dito dito	«	7.40	Zomergarst	«	4.25
2 J. Walch. Tarwe	«	.	W. Witte Boonen	«	9.25
1 J. dito	«	.	W. Bruine dito	«	9.50
Nieuwe dito	«	7.50	W. Paardenboonen	«	4.50
2 J. Zeeuwsche Rogge	«	6.25	Z. N. dito	«	4.00
1 J. dito	«	6.00	Raapolie	f	53.00 p. v.
Nieuwe dito	«	6.50	Patentolie	«	36.00 «
W. Groene Erwten	«	7.00	Lijnolie	«	35.00 «
Z. dito	«	.	Raapkoeken f	.	de 1040 st.
Koolzaad	«	9.50	Lijnkoeken «	8.50	« 100 »
Haver	«	.			

Te Vlissingen, bij A. W. VAN BIEREN.